

Angående användning av partibeteckning

Yrkande

Mot bakgrund av redogörelse nedan önskar Linköpingslistan (LL) att partiets representanter får använda partibeteckning i kommunfullmäktige samt för övriga uppdrag. Vi begär även att få tillgång till mötesrum i Stadshuset.

Partibeteckning

Beteckningen (-) används för partilösa. Linköpingslistans ledamöter är inte partilösa, vårt parti utgör en ombildning av del av ett parti i fullmäktige.

Linköpingslistan är ett registrerat parti med ett politiskt program som i stora delar är i enlighet med det program som våra ledamöter erhöll sina mandat på.

Riksdagens hantering av liknande situation bör anses utgöra prejudikat i ärendet. De enda exemplen vi har kunnat finna under de senaste 100 åren, kan hämtas från 1920-talet då Liberala samlingspartiet 1923 delades i två partier varav båda fick använda sig av sina respektive namn och beteckning. Frisinnade folkpartiet respektive Liberala riksdagspartiet när ledamöterna omnämndes i kammaren samt i riksdagsprotokollen. Det andra exemplet är från 1970-talet då dåvarande Vänsterpartiet 1977 delas i VPK och APK. Under riksmöten 1977-79 använde det nybildade Arbetarpartiet kommunisterna beteckningen (APK). Sålunda har riksdagen för sin del etablerat en praxis vad gäller användning av partibeteckning efter partidelning. Vi hänvisar till bilagor som styrker detta.

Bakgrund

Linköpingslistan (LL) har bildats av medlemmar och förtroendevalda liberaler. Vi ser detta som en ombildning av del av partiet på grund av särskilda omständigheter som vi redogör för nedan. Bakgrunden är att det inom partiet Liberalerna Linköping uppstod olika meningar om vilken kommunpolitik partiet skulle driva i fullmäktige. En grupp medlemmar ville se den politik partiet gått till val på och som man menade att det fanns utrymme för inom ramen för ingånget samarbetsavtal med andra partier.

När det står klart att många medlemmar ville hålla fast vid det partiet lovade väljarna, avskaffade styrelsen i juni 2019 partiets högsta beslutande organ i kommunpolitiska frågor. Detta benämndes Politiska Utskottet, ett organ med rösträtt för cirka 40 personer med kommunala uppdrag. Detta organ hade verkat under namn Öppet Gruppmöte/Politiska Utskottet sedan kommunsammanslagningen 1970. Rätten att rösta i kommunpolitiska frågor avskaffades för 40 medlemmar utan att det behandlades på ett medlemsmöte. Beslut skulle istället

tas i fullmäktigegruppen, där personkretsen utgörs av 7 personer. I denna begränsade krets fanns majoritet för att driva en annan politik än den partiet gått till val på. Inskränkningen av den interna demokratin resulterade i två motioner till partiets årsmöte i februari 2020. Motionerna behandlade yrkanden om återinförande av Politiska Utskottet samt att politiken skulle föras mer i enlighet med valprogrammet. Årsmötet planerades och avhölls på ett sådant sätt att personval och motioner inte hann att behandlas, mötet avbröts på grund av sen tid kl.21.00. Styrelsen vägrade sedan att kalla till nytt årsmöte i syfte att slutföra mötet. Liberalerna har således inte avhållit stadgeenligt årsmöte 2020. Styrelsen har heller inte kallat till medlemsmöte efter att en stor grupp medlemmar begärt detta stadgeenligt vid två tillfällen under Partiet Liberalerna har därmed upphört att fungera som partiet ska göra enligt stadgarna. Kommunfullmäktigegruppen som även till stora delar utgör styrelsen har defacto delvis ombildat partiet såväl stadgemässigt som delvis innehållsligt politiskt.

I och med att ledningen för liberalerna beslutade att överge det program partiet gick till val på, att man avskaffade partiets högsta beslutande organ i kommunpolitiska frågor, att man inte höll årsmöte 2020 samt att man vägrade följa stadgan och kalla till medlemsmöte när detta begärdes, så har vad som är en stor grupp medlemmar i partiet, men minoritet i fullmäktigegruppen sett som den enda möjligheten att ombilda och delvis ersätta Liberalerna med Linköpingslistan vad avser 2 av 7 mandat. Den av riksdagen etablerade praxisen ska gälla. Linköpingslistan önskar på samma grunder även få tillgång till att hålla möten i Stadshuset.

I år är det 100års jubileum för det första demokratiska valet i Linköping, 18 september 1921. Mot den bakgrunden är det ett demokratiskt misslyckande att vi ska behöva skriva en handling med detta sakinnehåll

Michael Cocozza (LL)

Jaleh Ramezani (LL)

Maria Brahim (LL)

Bilagor

Motion 1977/78:286

Motion 1977/78:289

Motion 1978/79:1634

Motion

1977/78:286

av Rolf Hagel och Alf Lövenborg
om bibehållande av gällande bensinskatt

Regeringen avser att höja bensinskatten med 25 öre fr. o. m. den 1 maj 1978. I budgetpropositionens bil. 2, s. 15, heter det att "höjningen ligger i linje med strävandena att minska förbrukningen av importerade bränslen". Det är tveksamt om åtgärden verkligen får den effekten. Däremot kommer verkningarna att drabba arbetarklassen på olika sätt.

Höjningen av bensinpriset kommer att slå igenom i form av uppjusterade trafiktaxor och tjäna som en ytterligare motivering för höjningar av varupriser.

Det drabbar också alla dem som behöver bilen för att nå sin arbetsplats. Bilen är en nödvändighetsartikel i glesbygderna, och den ger många storstadsbor en chans till välbehövlig rekreation.

Höjningen av bensinpriset drabbar som alla andra prishöjningar barnfamiljer och låginkomsttagare hårdast. Den kommer att fördyra människors resor till arbetsplatserna, och det blir kännbarare för hårt arbetande människor att nå sitt fritidshus. För de rika och besuttna spelar höjningen ingen roll, men för många vanliga löntagare är bensinskattehöjningen ytterligare ett slag mot standarden. Arbetarpartiet kommunisterna säger därför nej till den planerade höjningen av bensinskatten.

Med hänvisning till ovanstående hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om planerad höjning av bensinskatten med 25 öre.

Stockholm i januari 1978

ROLF HAGEL (apk)

ALF LÖVENBORG (apk)

Motion

1977/78:289

av Alf Lövenborg och Rolf Hagel
om en ny försvarsordning

Från den borgerliga regeringens sida talas det ständigt om återhållsamhet och sparsamhet med statens pengar. Det gäller utbyggnaden av den offentliga sektorn och utgör också motivet till att man inte genomför nödvändiga sociala reformer eller försämrar redan beslutade sådana.

Men när det gäller militärkostnaderna lyser sparsamheten med sin frånvaro. Då rullar miljoner och miljarder friskt. Så har det varit år efter år. Årets budget skiljer sig inte från detta mönster.

Totalt för försvarsdepartementet föreslås ett anslag på 13 952,5 milj. kr. Det är en höjning från föregående år med 1 678,4 milj. kr. Militärkostnaderna höjs med närmare två miljarder kronor samtidigt som regeringen lägger fram en budget som svensk arbetarklass med rätta karaktäriserar som ett svältpaket. Detta är groteskt.

Regeringens generositet när det gäller att tillfredsställa generalernas och det militärindustriella komplexets önskningar visar att problemet inom svensk statsekonomi inte är brist på resurser – det är fråga om hur resurserna disponeras. Regeringen prioriterar militärledningens krav framför folkets.

Arbetarpartiet kommunisterna hävdar att vårt lands militära försvar har en struktur som gör det orimligt kostnadskrävande. Detta kan med skäl hävdas inte minst mot bakgrunden av vårt lands ställning som neutral och alliansfri stat. De svenska försvarskostnaderna har ingen likhet med vad som gäller för något annat neutralt land. Vi ligger i den globala rustningsligans topp när det gäller militärkostnader per capita. Det tillfredsställer kanske de kretsar där Karl XII:s anda odlas, men det blir dyrt – orimligt dyrt – för svenska folket.

Vi kritiserar den nuvarande militärordningen därför att den i stort sett är uppbyggd i enlighet med stormakternas modell. Det är ett skallförsvar som är uppbyggt kring dyra bemannade vapenbärare, ett exklusivt flyg, fartyg och stridsvagnar i korta serier.

Arbetarpartiet kommunisterna föreslår en helt ny försvarsordning som baserar sig på folkförsvarets principer, och som beaktar det senaste decenniets internationella erfarenheter och de framgångar som fredens och avspänningens krafter tillkämpat sig.

För vårt land bör det vara dags att övergå till ett neutralitetsförsvar av den omfattning som andra neutrala länder har. En verklig säkerhetspolitik för vårt land har inte att göra med hur många miljarder som anslås till militära ändamål. Sveriges främsta skydd ligger i en fortsatt alliansfrihet och i en förstärkt och aktiverad fredspolitik.

Nu lägger den svenska militärbudgeten beslag på enorma summor som skulle kunna användas till sociala ändamål och andra nyttigheter. I dagens läge då man från skilda håll talar om sparsamhet finns det anledning för riksdagen att säga ifrån: Vi har inte längre råd med ett försvar av stormaktsmodell. Det är dags för en grundlig omprövning av försvarets uppbyggnad. Militärutgifterna får inte öka. De måste minskas.

I den försvarspolitiska debatten sägs ofta att en minskning av militärutgifterna och en omläggning av försvaret i enlighet med vad som anges i motionen skulle innebära svåra sysselsättningsproblem för vissa regioner.

Arbetarpartiet kommunisterna anser det inte rimligt att man motiverar höga militärkostnader med sysselsättningskäl. Det är givetvis fullt möjligt att åstadkomma en omläggning till annan produktion om bara viljan finns. Forskningsresurser kan överföras för att främja fredlig utveckling. En minskning av militäranslagen bör innebära att medel kan avsättas för att snabbt planera för en produktionsomläggning så att sysselsättningen garanteras även om den militära produktionen skärs ner.

Mot bakgrund av ovanstående hemställs*

1. att riksdagen uttalar sig för en ny försvarsordning byggd på neutralitetens och folkförsvarets principer.
2. att riksdagen i enlighet därmed uttalar sig för en minskning av militärkostnaderna med 50 %.

Stockholm den 13 januari 1978

ALF LÖVENBORG (apk)

ROLF HAGEL (apk)

* Se även motion 1977/78:1153.

Motion

1978/79:1634

av Rolf Hagel och Alf Lövenborg
om slopande av spärrar för högskoleutbildning, m. m.

Med hänvisning till vad som anförts i motionen 1978/79:1633 hemställs

att riksdagen hos regeringen begär

1. att totalspärningen i dess nuvarande form avskaffas och att fortsatta studiemöjligheter garanteras dem som f. n. studerar eller studerat enstaka ämnen, men tänker återuppta sina studier senare,
2. att all kurslitteratur för grundutbildningen inom högskolan översätts till svenska,
3. att ett statligt läromedelsförlag inrättas,
4. att antalet utbildningsplatser inom social- och hälsovården, undervisningsyrken, särskilt förskolläro- och lärarutbildningen tillika tvåspråkig lärarutbildning med ett invandrarpråk som modersmål samt i fråga om studier med inriktning på förbättrad arbetsmiljö och den fysiska planeringen utökas.

Stockholm den 25 januari 1979

ROLF HAGEL (apk)

ALF LÖVENBORG (apk)